

חלקי בקהילתי

הדפס וקח
הביתה
לשבת

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א
ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

שירה חדשה

לא תשכח מפי זרעו". כי רק תורה הנכתבת ונלמדת ע"י ההורים בצורה של 'שירה' והנאה עם 'טעם אישי', ולא בצורה מאולצת ויבשה, רק תורה כזו היא הבטחה לכך - שהתורה תעבור גם לדורות הבאים ולא תשכח. רבש"ע, "תן חלקנו בתורתך", ותזכה אותנו למצוא את החלק האישי שלנו בתורה, החלק המיוחד שלנו בתורה, שלא רק נלמד אותו אלא גם נשיר אותו...

שבת שירה

הקדמונים לימדו על סגולתה הגדולה של השבת האחרונה של השנה, שיש בכוחה 'לתקן' את שבתות השנה החולפת. בחלקים רבים של השבת נדרשת אצל כולנו התרענונות והתחדשות, אך בהמשך לאמור, כדאי שנשים לב בסיכומה של שנה לנושא יסודי הנוגע לכל צורת השבת בביתנו. מהי האווירה הכללית השוררת בביתנו בשבת, ומה המסר המרכזי שאנו מעבירים לבני משפחותינו בכל שבת. על שבת נאמר: **"ושמרו בני ישראל את השבת - לעשות את השבת לדורותם"**. על יהודי לדעת שהעברת המסורת היהודית מהורים לילדים מתאפשרת בעיקר בשבת. המציאות בה נמצאים הורים בינם לבין עצמם, והם עם ילדיהם, בזמן איכותי שיש בו אור אלוקי שממלא את הלב מנוחה וקדושה, הוא הזמן המתאים 'לנגן' לעצמנו ולבני המשפחה: תורה שמחה, תפילה נעימה, חיי קהילה תורנית, תקשורת בריאה, דוגמא אישית למידות טובות, וויתור ועוד. שבת זו היא הזדמנות לחשוב איך אנחנו שומרי שבת לא רק בצד ההלכתי, אלא איך אנחנו מקיימים "לעשות את השבת לדורותם" - איזו שבת קודש אנחנו מעבירים הלאה לדורות הבאים, ומה הילדים שלנו יזכרו מהשבת של הוריהם. האם השבת שלנו היא שבת מתוחה, עייפה ומאולצת, או שכל שבת אצלנו היא 'שבת שירה', בה אנחנו שרים לעצמנו ולבני המשפחה **'את השירה הזו'** - שירת היהדות כולה.

בדרך כלל, כששני בני תורה נפגשים, שגורה בפייהם שאלה - המופנית מאחד לשני בסגנון: "נו, מה חידשתם לאחרונה, מה מחדשים?" אמרו נא, מדוע צריך לחדש משהו, מדוע שלא יסתפקו הידידים בפגישתם - בהשמעת דבר תורה מוכר וידוע לכל, מדוע ברור הדבר לשניהם שצריך לחדש משהו בתורה?

בפרשתנו נאמר - **"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת"**. מכאן למדו חז"ל, שיש מצווה על כל אחד מישראל לכתוב לו ספר תורה משל עצמו - למרות שקיבל ספר תורה בירושה מאבותיו. מדוע שלא ישתמש אדם בס"ת שקיבל בירושה מהוריו, וכי הספר תורה החדש שיכתוב לעצמו, תהיה בו ח"ו תורה חדשה או דברים חדשים? ודאי שלא, אלא שכנראה וטעמה של מצווה זו הוא, שאל לו ליהודי להסתפק בתורה שקיבל מהוריו ורבותיו, אלא עליו לקבל מחדש את אותה תורה עתיקת יומין, לחדש בה חידושים והבנות חדשות משלו, ולכתוב לו תורה משלו - לפי ההבנות שלו ולפי ההרגשות שלו. התורה החדשה הזו, חייבת כמובן להיות בנויה על התורה שמסרו לו הוריו ורבותיו ללא שינוי, אך בנוסף היא צריכה להיות 'תורה אישית', אליה ירגיש הלומד חיבור אישי, כזה הנובע מההבנות האישיות שלו בתורה - המותאמת בצורה על טבעית לכל אחד כפי כוחו. כאשר יהודי כותב לו ס"ת אישי - למרות שחיצונית הוא זהה לס"ת שקיבל מהוריו, הוא נקרא לתת הבנה משלו לכל מילה שהוא כותב, וחיבור אישי משלו.

את ספר התורה אותו מצווה היהודי לכתוב, מכנה התורה 'שירה'. 'כתבו לכם את השירה הזאת'. דווקא תורה אישית שמתנגנת במוחו וליבו של הלומד כמו שירה, רק כתיבת ס"ת כזה - משיגה את ייעודה. על תורה אישית שכזו, שיהודי זוכה לכתוב בעצמו, מבטיחה התורה - **"וענתה השירה הזאת לפניו לעד"** - כי

להצטרפות:
058-3202060

תוכנית לימוד יומית לחברי קהילות 'חלקי'
דף גמרא יומי והלכות אקטואליות
מידי יום יישלח למכשירך החומר הנלמד

דף
הקהילה

סליחה, יש לי שאלה

שו"ת בהלכות אמירת סליחות

שאלה: יש לנו מנין קבוע לשחרית בשעה 6:30 שאנחנו מקפידים להתחיל בזמן, משום שמשתתפי המנין צריכים להיות מדויקים מאוד ביציאה לעבודה אחרי התפילה. את הסליחות אנחנו אומרים לפני התפילה, אולם המציאות היא שלא כולם מגיעים לסליחות בזמן, ועיכוב בהתחלת הסליחות פירושו עיכוב בתפילת שחרית. האם אפשר להתחיל את הסליחות בלי מנין?

תשובה: מדוע בהרבה בתי כנסיות מדלגים על חלק מהסליחות בערב ראש השנה ובעשרת ימי תשובה? האם יש כלל שעל פיו אוכל לדעת על איזה סליחות מדלגים?

תשובה: בהתבסס על הכלל 'טוב מעט בכוונה מהרבות שלא בכוונה' ישנם בתי כנסיות שמדלגים על חלק מהסליחות בערב ראש השנה ובעשרת ימי תשובה, בהם הסליחות ארוכות יותר וחלקם קשות להבנה, ומעדיפים להשקיע באמירת חלק מהסליחות בכוונה. בדרך כלל הסליחות שמדלגים הם הסליחות הארוכות שבערב ראש השנה, והסליחות בעשרת ימי תשובה שנקראות 'שלישיה' ו'שלמונית' (על שם המבנה הפיזי שלהן).

כאשר מדלגים על סליחות יש לשים לב לפרט חשוב, שרבים אינם מודעים אליו:

בפוסקים מבואר שיש חשיבות מרובה לפסוקים הנאמרים אחרי אמירת 'כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך', והם הם עיקר הסליחות (והדגישו הפוסקים שמן הראוי לומר פסוקים אלו בנחת ובכוונה), אולם צריך לדעת שהפסוקים ששייכים לכל סליחה נמצאים לפני אותה 'סליחה'. כלומר: הפסוקים המוצבים אחרי אמירת 'יג מידות' כבר שייכים לסליחה הבאה. אפשר לראות זאת בצורה ברורה בסליחות ה'עקידה' כגון ביום ג' של עשרת ימי תשובה, שהפסוקים ששייכים לסליחת ה'עקידה' נמצאים לפני. לפיכך, כאשר מדלגים על סליחות, יש להקדים ולומר את הפסוקים שלפני אותה סליחה אליה דילגנו, ורק לאחר מכן להתחיל באמירת ה'סליחה' עצמה.

שאלה: יש לנו מנין קבוע לשחרית בשעה 6:30 שאנחנו מקפידים להתחיל בזמן, משום שמשתתפי המנין צריכים להיות מדויקים מאוד ביציאה לעבודה אחרי התפילה. את הסליחות אנחנו אומרים לפני התפילה, אולם המציאות היא שלא כולם מגיעים לסליחות בזמן, ועיכוב בהתחלת הסליחות פירושו עיכוב בתפילת שחרית. האם אפשר להתחיל את הסליחות בלי מנין?

תשובה: אפשר להתחיל סליחות בלי שיש מנין בבית הכנסת, באופן שאומרים 'אשרי' וממשיכים הלאה 'לך ה' הצדקה' בלי לומר את הקדיש, וכאשר מתאספים עשרה מתפללים יאמרו 'קדיש' וימשיכו הלאה לסליחה הבאה. ההגבלה היחידה שיש באמירת סליחות כך, היא באמירת 'יג מידות'. כאשר אין מנין, אומרים אותם בניגון הטעמים של קריאת התורה (ולא כתפילה). בלא מנין, אין לומר את הבקשות הנאמרות בארמית בסוף הסליחות כגון 'מחי ומסי' (בתקווה שעד אמירת אותן בקשות, יתאסף המנין).

הנסיון מורה שישנם מתפללים המאחרים, משום שהם יודעים שממילא לא מתחילים בזמן. אך אם גבאי המנין יקפידו להתחיל את הסליחות בזמן, גם ללא מנין, ישתדלו המאחרים להגיע בזמן בכדי לא להפסיד.

שאלה: חלק ממתפללי המנין שבשאלה הקודמת (בעיקר אלו שמאחרים...) רוצים לומר את הסליחות בלילה, או להסתדר איכשהו במשך היום. מאיזו שעה בלילה אפשר לומר סליחות, והאם אפשר לומר את הסליחות גם אחרי התפילה או בהמשך היום?

תשובה: בהלכה מבואר שאת הסליחות ואת 'יג מידות' אפשר לומר רק אחרי חצות הלילה, ובשום אופן לא קודם לכן, ולכן בשנה זו אפשר להתחיל סליחות רק משעה 12:37 (הזמן מתקדם בהמשך השבוע). הגם שעיקר ענין אמירת הסליחות הוא בהשכמת קום,

הרב קרלינסקי שליט"א המסייע רבות לבעלי תקיעה במשך השנים, מזמין את קוראי 'חלקי בקהילתי' - המשמשים כבעלי תקיעה, להיעזר בו. לבדיקת כשרות התקיעות, להדרכה לתקיעה בלי מאמץ, וכדו' ניתן לפנות אליו בטלפון 058-3279418. ניתן גם לשלוח הקלטה קצרה של תשר"ת לכתובת: e0583279418@gmail.com לשם בדיקתה בשמיעת האוזן ובתוכנת מחשב.

תהיה קינצוגי!

משננים שוב ושוב כמה שאנחנו לא-יוצלחים? השאלה הזו הפריעה לי הרבה זמן. השבוע הראה לי ידידי הרב אייל טוויטו קטע מדעים ב'מורה נבוכים' ששינה לי באופן אישי את התפיסה וביקשתי לשתף אותו עמכם.

קינצוגי (金継ぎ) היא אומנות תיקון ושחזור כלי חרס ביפן. הפירוש המילולי של קינצוגי הוא "חיבור עם זהב" או "חיבור מזהב". האמנים לוקחים כלים שבורים וסדוקים, מצפים את נקודות השבר בלכה מוזהבת ויוצרים כלי חדש, יפה ומעורר התפעלות – הרבה יותר משהיה בתחילה.

כך מלמד אותנו הרמב"ם: אדם עם אמונה בכח התשובה, יכול למצוא דרך תיקון שתהפוך אותו ל"יותר שלם ממה שהיה קודם שיחטא".

זו הסיבה שאנו חוזרים שוב ושוב על הוידויים. לא בשביל לדכא אותנו אלא הפוך בדיוק! ככל שנעמוד בבית הכנסת יותר, ונראה עד כמה מגיעה כוחה של תשובה, תהיה לנו אפשרות פנימית להאמין בכח העצום הזה. החזרתיות הזו מעודדת אותנו לשים לב שאין דבר שאינו בר תיקון. בדיוק כמו אמנות הקינצוגי, אם נאמין באמת בכח התיקון נוכל להשתדרג ולהפוך לטובים ושלמים הרבה יותר ממה שהיינו קודם.

בבמה זו אני נוהג בדרך כלל לשתף בשאלות שונות שנשאלתי על ידי אחים רחוקים וקרובים, להציע כיווני חשיבה ולשמוע מהקוראים תובנות חדשות. הפעם אני מבקש להציג דווקא שאלה אישית שהטרידה אותי במשך שנים. מחשבה שלא נתנה לי מנוח מאז שנות בחרותי והשבוע גיליתי מבט חדש ומרענן על הנושא.

בשביל מה צריך כל כך הרבה וידויים?

החל מראש חודש אלול, או ממוצאי שבת הקרובה, אומרים סליחות. בעשרת ימי התשובה, זמן הסליחות כמעט מכפיל את עצמו, וביום כיפור אנו מתוודים עשרה וידויים – מתפילת מנחה בערב ועד לתפילת נעילה בסיומו. שוב 'אשמנו, בגדנו' ושוב 'על חטא שחטאנו'. שבים ומצהירים שאנחנו ואבותינו חטאנו. ואני רק שאלה. בשביל מה זה טוב? אותי באופן אישי זה רק מדכא. נקודת המוצא היא שכולנו חוטאים ועוברי עבירות... אנו חוזרים על כך הרבה פעמים כך שאין סיכוי שלא נזכור זאת... ולא זו בלבד: במוצאי יום כיפור איננו גונזים את המחזור ב'גניזה' מתוך תקווה שבשנה הבאה נהיה זכים וטהורים ולא נזדקק למחזור. אנו שומרים את המחזור בקפדנות, וגם בשנה הבאה כל יהודי בעולם יוכל להתוודות על פי הנוסח ולא לחשוש שהוא משקר.

אז מה? אין לנו סיכוי להיות טובים? בשביל מה אנחנו

חינוך הבנים

הרב יצחק גנוט

מפקח חינוכי בת"ת בוסטון
ויזם קהילת 'חלקי' מערב בני ברק

אצל אברהם נאמר "ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט". רש"י כותב 'כי ידעתי' – לשון חיבה. שהמחבר את האדם, מקרבו אצלו ויודעו ומכירו. ולמה ידעתי, לפי שהוא מצוה את בניו עלי. לשמור דרכי. ולכאורה היה צריך לכתוב 'כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו לשמור את דרך ה' ומדוע נכתב ושמרו?

אלא שאברהם אבינו עשה את רצון הבורא בדבקות רבה ובהשתוקקות גדולה, וכתוצאה מכך הפנימו בניו את הצורך והחשיבות בעשיית רצון הקב"ה, ואז התוצאה היא 'ושמרו'. לא שאברהם הכריחם וחינם, אלא שפעולותיו ומעשיו היו דוגמה אישית לבניו, ביתו, אשר ספגו ממנו את החינוך וממילא כבר פעלו כמותו.

"ואמר הגוי האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם..."

פעמים רבות במפגש עם הורים אני שומע את המשפט הבא "תראה, אני פחות מחובר ללימוד אבל אני רוצה שהבן שלי כן יהיה מחובר..." "אני אמנם לא כזה חזק אבל ממנו אני דורש..."

אז זהו שלא! התורה מבארת לנו דרך חד משמעית בחינוך הילדים "בניכם אשר יקומו מאחריכם!"

הילדים הם הצלמים הגדולים ביותר, הם מצלמים כל הזמן את התנהגותם של ההורים: תפילה של האבא, לימוד דף יומי בחשב, הם מורי הדרך של הילדים. בדרך צחות דרשו: 'ושננתם לבניך' כיצד? ודברת בם! אם אתה מדבר בם, זוהי הערובה ל'ושננתם לבניך'. ככל שאתה תהווה דוגמה בהנהגותיך, הילדים יעשו בעקבותיך.

לכתוב את הסיפור מחדש

אולי גם יועץ תקשורת ויועץ נישואין. זה בדיוק הסיפור של ראש השנה, כולנו עוברים לרגע אחד כבני מרון, לפני הבורא ומקבלים צ'ק חתום לשנה - ואפילו מעוברת. כמשל המגידים: מקבלים חמש דקות בבית האוצר של המלך, לקחת מכל הבא ליד. תעשו רגע דמיון מודרך, תגידו עם מה הייתם יוצאים בחמש דקות? לזה בדיוק יש את אלול, להכין כלים, להחליט מה בדיוק אנו רוצים שיהיה כתוב בצ'ק. אתה רוצה כסף? תכתוב. אתה רוצה שלוש תפילות במנין? תכתוב. אתה רוצה לטעום טעם של מעין עולם הבא בשבת קודש? רק תכתוב. כל כך פשוט. בורא עולם דואג לנו. ואם נרצה או לא, בסוף כל שנה יש איפוס חשבון. הוא יודע ומכיר אותנו, איך במשך הזמן הצ'ק הקודם נקרע או אבד. אז הוא כותב לנו צ'ק חדש.

זה האור של ראש השנה עליו אומרים "לדוד ה' אורי". לחזור בתשובה אמנם ייקח לנו רק כמה דקות, אבל כדאי גם לתכנן מה אנחנו רוצים שיהיה כתוב בצ'ק. כשנתחנן בראש השנה "כתבנו לחיים בספר החיים" הוא ודאי יכתוב, אבל בדיוק מה שכתבנו, או רצינו לכתוב.

ראש השנה זה גם ראש השנה האמיתי של הזוגיות, אז נברא אדם הראשון, ומצלעו חווה - הזוג הראשון - והיחיד - מעשי ידיו של הבורא יתברך. הם התאחדו לאדם אחד שלם, יצירה מופלאה שבאלפי שנים עוד לא פענחו את סוד הקסם של החיבור בין איש ואישה. ומה לדעתכם עשה אדם הראשון כשקם משנתו ופגש את האישה אותה ברא לו האלוקים? צדיקים אומרים שהוא בירך אותה... ברכה, היא ההבנה מה רוצה השני, והתאחדות מליאה בעין טובה עם הרצון הזה.

החיים הזוגיים שלנו הם מחזה שאנו כותבים, מביימים ומשחקים בפועל. אפשר לכתוב אותו מחדש, ויש לנו עכשיו הזדמנות להתחדשות. בואו נתחיל בזה שבילי התקדש השנה החדשה, נברך את בן או בת הזוג, לשנה טובה ומתוקה עם כל הטוב שרק אנחנו יודעים שהוא רוצה. נבין מה הוא רוצה שיהיה כתוב בצ'ק שלו, ונאחל לו את זה מכל הלב.

גם הדחיינים שבינינו, ומי מאיתנו לא כזה? יגיעו במוצאי שבת קודש הקרוב בחצות לילה, לבית הכנסת, יפתחו את הלב ויבקשו בדרך כזו או אחרת, סליחה. כולנו נשיר מעומק הלב בניגון ישיבתי מרטיט או קרליבכי: "הנשמה לך והגוף פעלך, חוסה על עמלך". לאף אדם לא קל לבקש סליחה, בשום סיטואציה, אנשים נוטים לריב שנים במריבות טיפשיות, רק לא לעמוד ולומר בפשטות "טעיתי, סורי" או הפוך.

לכולנו שאלות בלב או אי הבנות בפנים מה באמת קורה בימים הקדושים האלו, אבל תשמעו את השאלה הפשוטה ביותר, נוקבת עד תהום, לא הייתי שואל אותה אם לא שזכיתי לשומעה מפי האדמו"ר ממעז'ביץ' שליט"א בשיעור נפלא ומרומם שמסר השבוע לבני קהילתנו: מדוע בכלל צריך אלול כל כך ארוך?? ראש השנה, ויום כיפור, כמה זמן כבר לוקח לעשות תשובה??

מסתבר שרובנו לא יודעים, אך יש על זה גמרא מפורשת במסכת קידושין, המשנה מלמדת כי אדם המקדש אישה, ובמקום לתת לה טבעת שבלעדיה לא חל מאומה, מבטיח שייתן לה דינר זהב, או שיש לו מאתיים דינרים בחשבון הבנק, הרי שבהנאה זו של אותה התחייבות, חלים קידושה והיא הופכת לנשואה, ואשת איש מהתורה. (כמובן, שאם מתגלה ששיקר ואין לו, לא חל כלום, גם בדיעבד, ואינה זקוקה לגט). באה הגמרא ואומרת: "המקדש אישה על מנת שאני צדיק גמור... - כלומר היא חושבת שהיא מתחתנת עם צדיק גמור! - "והרי הוא רשע גמור... - העברין של השכונה - - "הרי זו מקודשת". מדוע?? "שמא הררה תשובה בדעתו" פירוש: הוא אמר את המילים האלה, הוא אומר שיש בו צד כזה!! וזה מספיק. כמה זמן לוקח להגיד צדיק גמור? שנייה, שתיים. אז מה צריך את כל האלול הארוך והסליחות באישון ליל?

ענה הרבי, פשוט. הרי המחקרים אומרים ש-90 אחוז מהזוכים בלוטו, מפסידים את כל כספם תוך כמה שנים ואף שוקעים בחובות, למה? כי לא הכינו אותם לזה. הם לא יודעים כיצד שומרים על כזה שפע. כדי לשמור על כסף צריך ר"ח, עו"ד, יועץ פיננס,

על דעת הקהל

אנשים נשים וטף, השמחים יחד בשמחת התורה. יזמי הקהילות של חלקי, עמלים בשבועות האחרונים, איש איש באיזור מגוריו, להזמין את מי שטרם התאקלם בקהילה, להצטרף ולהשתתף, להיות חלק מקהילה בצמיחה, תורנית ותוססת, ולהגשים את חזון הארגון "שלא יישאר אף בוגר ישיבה בלי קהילה".

חודש תשרי, הוא תור הזהב של הקהילה. תפילות הימים הנוראים, הנערכות ברוב עם בבתי הכנסיות, הן הציר המרכזי סביבו סובבים הימים הנוראים. כל מתפלל, מבקש תפילה בנוסח בו הורגלו אוזניו, וקהילה בה ירגיש הוא בנוח שעה שהציבור מפזם עם החזן: "קְהֵלֶיךָ עוֹמְדִים לְבִקֵּשׁ מִיְּחִילֶיךָ - בְּחִמְיֶיךָ יִכְמְרוּ לְרַחֲמֵם בְּחִמְלֶיךָ". גם שמחת חג הסוכות, והציאה אל המרחב הציבורי, שמחות בית השואבה, ובוודאי החג האחרון - אשר נחגג בכל קהילה וקהילה,

חלקי בקהילתי רמת בית שמש ג'

בתוך כך, חברי קהילות רבים כבר הפעילו את כרטיס החבר "חלקי פלוס" שברשותם, כרטיס המקנה לצד כבוד ותהילה, שבהשתייכות לקהילות הארגון, גם הנחות בבתי עסק רבים ברחבי הארץ.

גם לך

15% ^{תחת} עד קולקציית החנוכה

הטבה בלעדית למחזיקי כרטיס 'חלקי בקהילתי'

אורזמן תהיה אתם באורזמן מבנים את הצרכים המיוחדים שלכם כאישיות וכאמא בכל שלב ומצב בחיים ומתאימים לך קולקציה איכותית שתתאימה לך תמיד. תהיה את, אנחנו נדאג לכל השאר.

וגם לה

כבר לא כל כך נוראיים

אומר. זה הקטע של הרשות לשליח ציבור, שמתחיל בפזמון הידוע: 'אוחילה לא-ל...' וממשיך עם בקשה נוגעת ללב של החזן, שמספר על כל החזנים כולם, בכל בתי הכנסת

הסתכלתי סביבי, וראיתי בעיני רוחי אלפי מניינים בכל העולם. יהודים עומדים באולמות בתי כנסת גדולים או קטנים, עומדים מול השם. נפגשים איתו, מדברים איתו. אומרים לו שהוא המלך שלהם, והוא זה ששולט בעולם, מבקשים לראות את זה בעיניים. ופתאום, ראיתי את כל הימים הנוראים האלו באור אחר.

פתאום הם לא היו מפחידים ומלחיצים, הם היו רגעים מתוקים של התרפקות על הקשר שיש רק לנו עם בורא העולם. ימים מרוממים שמזכירים לנו עד כמה אנחנו שונים מכל משתמשי הרשת העולמית, עד כמה אנחנו יחידים מיוחדים ומרוממים. אנחנו לא חלק מאנושות גלובליסטית מערבית, ששועטת כל הזמן אל הקדמה הטכנולוגית, וסקרנית איך ייראה עולם של בינה מלאכותית. אנחנו גבוהים יותר מכל זה, משייטים בגובה 20,000 רגל ומחוברים אל הנצחיות.

פעם, הסיפור על אותם גדולים, שהתבטאו במוצאי יום כיפור, על געגוע ותשוקה לשוב ולהיות בר"ח אלול, להתחיל את המסע הזה, של חודש רחמים וסליחות - ימי דין - עשרת ימי תשובה ויום כפרה - מהתחלה, היו נראים לי מופרכים במקרה הטוב, ומצטעצעים במקרה הגרוע. היום אני מבין כמה טעיתי. אני אוהב את הימים האלו, וממש מתמוגג כשהם מגיעים. נכון, יש גם פן רציני בימים האלו, אלו ימי דין וחשבון נפש, התחלה של שנה חדשה. אלו לא ימים של שמחה קופצנית כמו חג הסוכות, ושמחת תורה שיבואו בהמשך. אבל להרגיש מחובר, להיפגש שוב עם עולם פנימי עשיר של עבדי ה', להמליך את הקב"ה עלינו, ולהתמסר לתחושת העבדות, שהיא כולה מלוכה, גם זה עושה שמח בלב. אם לא שמחה, אולי גילה היא המילה הנכונה. גילה ורעדה. מזכיר לכם משהו?

במסגרת הטור הזה שניתנה לי הזכות לכתוב, אני משתף את הקוראים במחשבות שלי, ובהתמודדויות שלי כבוגר ישיבה העמל לפרנסתו. בדרך כלל, אני לא מתחבר למה שהייתי רוצה להיות מחובר, אני מרגיש שהקשיים שנוצרו בשנים שלמדתי בעולם הישיבות, מפריעים לי להתנהג כמו בן תורה, בגלל שאני היום לא אברך כולל.

גם כל הסיפור של ה'ימים נוראים' שבאים עוד רגע עלינו לטובה, היה אמור להיות ובאמת היה עד לפני שנתיים, עניין מלחיץ שאין לי שום חיבור אליו, ומבחינתי היה אפשר לדלג ישר לחג הסוכות עם כל השמחה שלו, ולוותר על החיל ורעדה והפלצות של אלול, ראש השנה, עשרת ימי תשובה ויום הכיפורים.

הכל מלחיץ וקשה, תובעני ומחריד. המשגיח בישיבה אמר שבעשרת ימי תשובה, אנחנו כמו נידונים למוות, שהחבל כבר קשור על הצוואר, ורק צריך לבעוט בכיסא כדי שתצא נשמתם. ככה אנחנו - תלויים ועומדים, פשוטו כמשמעו. וכל הראש השנה צריך לחשוש שלא נצא זכאים בדין, והרי אנחנו רואים כמה אסונות סביבנו. קיצור, הבנתם את העיקרון. ימים נוראיים.

לפני שנתיים, קרה שהייתי במקום שאין בו בני תורה או יהודים חרדים. סיפור ארוך, אז אחסוך ממכם. אבל בתכל'ס, הייתי צריך להתפלל בבית כנסת רגיל, לא נוסח ישיבתי, ולא תקיעות בכמה שיטות. לא השכמה למנן ותיקין, ולא נוסח חברון או מיר. תפילה רגילה, כמו של שבת וחג. מתחילה בשעה הרגילה, מסתיימת קצת יותר מאוחר. והייתי מבסוט בהתחלה, כי הנה גם הם יהודים טובים, וה' בטח אוהב גם אותם. טוב לי ככה. מספיק בדיוק.

אבל אז, היה לי פתאום זמן להסתכל על כל הסיפור במבט נקי. בלי לחצים, ובלי מועקה בבטן. להשקיף כמו תייר, על כל הסיפור של הימים הנוראים, ולהבין מה הקטע. היה קטע שבתפילה, שתמיד מרוב היצמדות למנגינה, לא שמתי לב לתוכן שלו. וכשהחזן של בית הכנסת הנידח בו התפללתי הריץ אותי, קראתי בפעם הראשונה ושמתי לב מה אני

תגובות ניתן לשלוח לכתובת: Helki.baamali@gmail.com ולציין בנושא: 'תגובה לטורו של א.ב.'

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

נחפשה דרכינו ונחקה ונשובה אליך

מו"ל: חלקי בעמלי - יזמות קהילתית תורנית.

מייסד: הרה"ג ברוך צבי גרינבוים עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים: הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב ישי גוזלן,

משה שמעון אופן, אריק אייזנפלד, א.ב. ברוך יערי

עיצוב גרפי: גימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

חלקי בעמלי: רחוב קהתי 14 ירושלים, טל: 02-6522592

מייל: helki.baamali@gmail.com

מרכז מידע ארצי:

052-760-0080 02-6522-592

chelki.co.il chb6522592@gmail.com

שמח בחלקי

אהוד בן יהודה

אומרים סליחות

במוצאי מנוחה, נשוב ונקדם. נתחיל לצעוד את הישורת האחרונה של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות. אחר חצות ליל, או השכם בבוקר נתייצב ונאמר סליחות. למען האמת, המילה הזו נראית לא נכונה - אמירת סליחות. לו היינו אומרים 'בקשת סליחות' היה זה נשמע נכון יותר. מה טעם לומר, במקום שעלינו לבקש. אבל זו הלשון שמופיעה בשו"ע: "נוהגין לקום באשמורת לומר סליחות" וכך נוקט אחריו לשון זו גם הרמ"א.

כשחושבים על זה, לבקש סליחה מהבורא יתברך, על שנה שלימה של הזנחה, טעויות ושגגות, שלא לדבר על זדונות וכשלונות, זה הרי מופרך. איזה בושות לבוא ולהגיד: אה, שומע? כל זה היה טעות. סליחה באמת, אנחנו ממש מבקשים סליחה על זה. זלזלנו, התעלמנו, חיפפנו. אבל סליחה. טעינו, טועים. הרי אפילו לחבר שהיה נפגע מאיתנו, לא היינו מעזים לגשת ולבקש ככה סליחה.

הדרך היחידה שמתקבלת על הדעת, היא לומר סליחות. כלומר, להבין שלא נשארה לנו דרך אחרת, מלבד להתבייש או בשפה שלנו: להתפחד. אפילו להתפחד קשות. לבוא ולומר, אין לנו פה להשיב, ולא מצח להרים ראש. לא היינו בסדר, ואין דרך להצדיק או להצטדק. אבל אנחנו יודעים שרק איתך הסליחה, רק אתה יכול לסלוח, אז אנחנו נעמדים לפניך, לומר סליחה.

כשמעיינים במבנה הסליחות, רואים שחלק נכבד מפיוטי הסליחות, הם בכלל הלל ושבח על חסדו הגדול של הקב"ה, שברוב טובו מעורר את רחמיו וסולח לנו על חטאינו. כי כך היא המידה, כאשר אנחנו מעוררים ומזכירים את רוב רחמיו, גם הוא נענה לנו ופונה אלינו בדרך זו. משפיע עלינו מחסדו וזורק עלינו מים טהורים. מעביר את זוהמתנו, ורוחץ אותנו מחלאת טינופנו.

אני מקפיד כל שנה, לפחות פעם אחת לומר סליחות גם בבית הכנסת הספרדי, בשכונה שלנו. שם אני מרגיש יותר את אותה תחושה של עמידה לפני המקום, בענווה ובבושה, לצד אהבה אינסופית וקשר אמיתי עם הקב"ה. לא יודע להסביר למה, אבל הנעימות של נוסח עדות המזרח, מספרות לי את הסיפור של יהודים עומדים מול מלכם, בטוחים שהוא אוהב אותם, מתביישים להרים ראש, אבל מבינים שעכשיו זה רגע האמת, ואי אפשר להתעלם ממה שקורה. אומרים סליחות.

קול קורא

אם אתה בוגר ישיבה העמל לפרנסתו
ואין לך באזורך קהילה שאתה מרגיש בה בבית, ויש לך את
הרצון והמעוף לעשות משהו בנדון - בשבילך ובשביל
עוד אחרים כמוך -

קבוצת היזמים של 'חלקי' מזמינה אותך להצטרף למהפכת
הקהילות הצעירות - ולקבל את כל מה שאתה צריך,
כדי להצליח לבנות מסביבך קהילה תורנית בצמיחה.

במקום שאין אנשים - השתדל להיות איש!

חלקי בקהילתי

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

לפרטים: אבי בויאר - מנהל קהילות 'חלקי בקהילתי': 052-719-2102

יש לך כבר מקום תפילה אהוב לראש השנה
ויום כיפור - שתרגיש בו בבית ?

**תגיד
חבר,**